

GÖKKUŞAĞI

SAYI:2

Aylık Kültür, Sanat ve Haber Dergisi

OCAK 2017

**BU VATANIN BİRLİĞİNİ, DİRLİĞİNİ KORUMAK
İÇİN CANLARINI FEDA EDEN ŞEHİTLERE
ADANMIŞTIR...**

BİLİM, SANAT, SPOR HABERLERİ:

OKULDAN HABERLER:

KÜLTÜR, SANAT, EDEBİYAT KÖŞESİ:

KÖŞE YAZILARI ve RÖPORTAJLAR:

SINIFKARIMIZ ve ETKİNLİKLERİMİZ:

İSTİKLÂL MARŞI

KORKMA, SÖNMEZ BU ŞAFAKLARDA YÜZEN AL SANCAK
SÖNMEYEN YURDUMUN ÜSTÜNDE TÜTEN EN SON OCAK.
O BENİM MİLLETİMİN YILDIZIDIR PARLAYACAK!
O BENİMDİR, O BENİM MİLLETİMİNDİR ANCAK!

ÇATMA, **KURBAN OLAYIM**, ÇEHRENİ EY NAZLI HİLAL!
KAHRAMAN İRKİMA BİR GÜL... NE BU ŞİDDET, BU CELÂL?
SANA OLMAZ DÖKÜLEN KANLARIMIZ SONRA HELAL.
HAKKIDIR, HAKK'A TAPAN MİLLETİMİN İSTİKLÂL.

BEN EZELDEN BERİDİR HÜR YAŞADIM, HÜR YAŞARIM;
HANGİ ÇILGIN BANA ZİNCİR VURACAKMIŞ? **ŞAŞARIM!**
KÜKREMİŞ SEL GİBİYİM, BENDİMİ ÇİĞNER, AŞARIM.
YIRTARIM DAĞLARI, ENGİNLERE SİĞMAM, TAŞARIM.

GARBİN ÂFÂKINI SARMIŞSA ÇELİK ZİRHİLİ DUVAR
BENİM **İMAN DOLU** GÖĞSÜM GİBİ SERHADDİM VAR.
ULUSUN, KORKMA! NASIL BÖYLE BİR İMÂNI BOĞAR,
'MEDENİYET!' DEDİĞİN TEK DİŞİ KALMIŞ CANAVAR?

ARKADAŞ, YURDUMA ALÇAKLARI UĞRATMA **SAKIN**;
SİPER ET GÖVDENİ, DURSUN BU HAYÂSIZCA AKIN.
DOĞACAKTIR SANA VA'DETTİĞİ GÜNLER HAKK'TN,
KİM BİLİR, BELKİ YARIN, BELKİ YARINDAN DA YAKIN.

BASTIĞIN YERLERİ 'TOPRAK' DİYEREK GEÇME, TANI!
DÜŞÜN ALTINDAKİ BİNLERCE KEFENSİZ VATANI.
SEN ŞEHİD OĞLUSUN, İNCİTME, YAZIKTIR, ATANI.
VERME, DÜNYÂLARI ALSAN DA BU CENNET VATANI.

KİM BU CENNET VATANIN UĞRUNA OLMAZ Kİ FEDA?
ŞÜHEDÂ FIŞKIRACAK TOPRAĞI SIKSAN, ŞÜHEDÂ!
CÂNI, CÂNÂNI, BÜTÜN VARIMI ALSIN DA HUDÂ,
ETMESİN TEK VATANIMDAN BENİ DÜNYÂDA CÜDÂ.

RÛHUMUN SENDEN İLAHÎ, ŞUDUR ANCAK EMELİ:
DEĞMESİN MA' BEDİMİN GÖĞSÜNE NÂ-MAHREM ELİ!
BU EZANLAR-Kİ ŞEHÂDETLERİ DİNİN TEMELİ-
EBEDÎ YURDUMUN ÜSTÜNDE BENİM İNLEMELİ.

O ZAMAN VECD İLE BİN SECDE EDER -VARSA- TAŞIM.
HER CERİHAMDAN, İLÂHÎ, BOŞANIP KANLI YAŞIM;
FIŞKIRIR RÛH-I MÜCERRED GİBİ YERDEN NA'ŞIM;
O ZAMAN YÜKSELEREK ARŞA DEĞER BELKİ BAŞIM!

DALGALAN SEN DE ŞAFAKLAR GİBİ EY ŞANLI HİLÂL!
OLSUN ARTIK DÖKÜLEN KANLARIMIN HEPSİ HELÂL.
EBEDİYYEN SANA YOK, İRKİMA YOK İZMİHLÂL;
HAKKIDIR, HÜR YAŞAMIŞ, BAYRAĞIMIN HÜRRIYET,
HAKKIDIR, HAKK'A TAPAN MİLLETİMİN İSTİKLÂL!

MEHMET AKİF ERSOY

ŞEHİTLERİMİZE...

Bu güzelim vatana bak her yeri ayrı güzel ,her yeri ayrı bir cevher... Var mı Dünya da eşi ,benzeri? Şair üstadı Akif'in dediği gibi” Kim bu cennet vatanın uğruna olmaz ki feda,şuheda fışkıracak toprağı sıksan şuheda.Canı,cananı bütün varımı alsında hüda,etmesin tek vatanımdan beni Dünya’da cüda... “ işte bu cümleler tercüman oluyor bizde ki vatan sevgisine.

Bundan yıllar yıllar önce Mustafa Kemal Atatürk ve arkadaşları İstanbul'dan yola çıkarken akıllarında tek bir amaç ve ellerinde bu amacı gerçekleştirebilmek için tek bir güç vardı:Bu cennet vatani kurtarmak ,kurtarmak için ellerindeki tek güçte bu halkın vatan ve özgürlük sevdasıydı.Atamız bu içimizdeki gücü bize gösterdi ve atalarımız bu vatana bağımsızlığını kazandırdı.Peki ya şimdi durum ne şimdi bizlere düşen görev ne

Bu vatani korumak...

“Bunu yapabiliyor muyuz?” diye hiç düşündünüz mü? “Kendinize sordunuz mu? Acaba şimdi o birlik ve beraberlik duygusuyla bu vatan toprakları üzerindeki bütün toplumlar bir olup bu vatani bölmeye çalışanlara karşı çıkabilir mi ?”diye...

Aslında yıllardır sorduğumuz bu soruların cevapları karşımızda.Ülkemizin geçirdiği 15 Temmuz darbe girişimi süreci ve sonrasında yaşanan bütün olaylar gösteriyor ki bu cennet vatani elimizden almak için uğraşan insanlar dur durak bilmeden girişimlerine devam etmekte.Peki biz ne yapıyoruz.Ne mutlu bize ki her seferinde bu vatana uzanan ellere Mehmet Akif'in dediği gibi siper ediyoruz gövdelerimizi...Bizler Türkiye Cumhuriyeti vatandaşları bu toprakları korumak için her zaman göğsümüzü düşmana siper yaptık ,yapacağız.Bu cennet vatani kolay kazanmadık asla bırakmayacağız.Türk,Kürt,Laz,Çerkez,Arnavut... hepimiz bu Cumhuriyetin çocuklarıyız ,onun ilelebet yaşatacağız.

Bu ayki sayımızı bu ülke için canlarını bir an bile düşünmeden feda eden Şehitlerimize adadık...Onlar bu vatanla birlikte yaşayacak var olacaklar.

Keşke şu koca Dünya'ya sığmayı öğrenip insanları yaşatmayı bilsek ve bu güzel insanları yanımızda görsek.Bundan sonra bize düşen birlik olup barış içinde zihnimizle yaşamayı ve yaşatmayı öğrenmektir.Artık canların feda edilmediği yaşatılarak büyüdüğü ,güzelleştiği bir ülke olmanın vakti geldi.Hep birlikte kardeşçe el ele...

Ne yaparsak yapalım hakkınızı ödeyemeyeceğiz yüce insanlar ama sizleri ilelebet bu vatanla birlikte yaşatacağız.Temennim odur ki güzel vatanımıza yapılan bu hain saldırılardan hep birlikte el ele birlik olarak çıkacağız ve bu ülkenin gücünü,birliğini,dirliğini dosta düşmana göstereceğiz...

Vatan size minnettar....

GÖKHAN KURT

Hezarfen Ahmed Çelebi, 1609 yılında dünyaya gelmiş, 17. yüzyılda Osmanlı Devleti topraklarında yaşamış olan, Müslüman bir Türk bilginidir. Kendisini önemli kılan ayrıntı ise, yapay kanatlar kullanarak uçabilmeyi başarmış olan ilk insan olmasıdır. Haiz olduğu geniş ilmi bilgisi, tasarımları ve uçuş deneyimi nedeni ile Hezarfen adını almıştır. Hezar, Farsça'da "binler" anlamına gelmektedir. Yani Hezarfen, "çok fazla şey bilen" manasında, kendisine verilmiştir.

Hezarfen Ahmed Çelebi ilk uçuş denemelerine kalkışırken, 10. yüzyılda yaşamış olan Müslüman ve Türk bilginlerinden İsmail Cevheri'den feyz almıştır. İsmail Cevheri'nin ortaya koyduklarını, bulgularını ve araştırmalarını enine boyuna inceleyen ve öğrenen Hezarfen Ahmed Çelebi, kuşların da uçuşlarını incelemiştir. Ardından, yapay kanatlarının dayanıklılık derecesini görebilmek için, İstanbul'daki Okmeydanı'nda çeşitli deneyler yapmıştır. Bu anlamda, Hezarfen Ahmed Çelebi'nin etkilendiği İsmail Cevheri'nin, Leonardo da Vinci'nin uçuş çalışmalarında da kaynak ve etki unsuru olduğu sanılmaktadır.

Hezarfen Ahmed Çelebi, 1632 yılında, lodos rüzgarının olduğu bir havada, yapay kuş kanatlarına benzer bir aracı kendisine takarak, Galata Kulesi'nden boşluğa kendini bırakmıştır. Bu şekilde uçarak, İstanbul Boğazı'nı da geçmek suretiyle, 3358 metrelik mesafeyi katedip, Üsküdar'daki Doğancılar'a indiği varsayılmaktadır. Hezarfen Ahmed Çelebi, bu yönü ile, Türk havacılık tarihinin en önemli kişilerinden bir tanesi olmuştur.

Yukarıda anlatılan uçuş hakkındaki tüm belge ve bilgiler, bu güne kadar yalnızca Evliya Çelebi'nin Seyahatname'sindeki ifadelerinden ortaya çıkmıştır. Evliya Çelebi, Seyahatname isimli ünlü eserinde, Hezarfen Ahmed Çelebi'nin bu uçuşu ile ilgili, şu ifadeleri yazmıştır; "İptida Okmeydan'ın minberi üzere, rüzgar şiddetinden kartal kanatları ile sekiz, dokuz kere havada pervaz ederek talim etmiştir. Bادهu Sultan Murad Han Sarayburnu'nda Sinan Paşa Köşkü'nden temaşa ederken, Galata Kulesi'nin taa zirve-i belasından lodos rüzgarı ile uçarak, Üsküdar'da Doğancılar meydanına inmiştir. Sonra Murad Han, kendisine bir kese altın ihsan ederek: "Bu adam pek havf edilecek (korkulacak) bir adamdır. Her ne murad ederse, elinden geliyor. Böyle kimselerin bekası caiz değil, " diye Gazir'e (Cezayir) nefyeylemiştir (sürmüştür). Orada merhum oldu.

İnsanın uçuş deneyiminin başlangıcı olan bu olay, hem Osmanlı genelinde, hem de Avrupa'da geniş yankı bulmuştur. Dönemin padişahı IV. Murat da, uçuş eylemini oldukça beğenmiş ve takdir etmiştir. Hatta, Sarayburnu'nda bulunan Sinan Paşa köşkünden bu sıra dışı olayı izleyen Sultan, Hezarfen Ahmed Çelebi ile fazlaca da ilgilenmiştir. Evliya Çelebi'nin Seyahatname'sinde de yazdığına göre, Sultan tarafından bir kese altın ile ödüllendirilen Hezarfen Ahmed Çelebi, daha sonradan Sultan'ın kendisinin bilgi, beceri ve cesaretinden

ATATÜRK'ÜN ÇOCUK SEVGİSİ

"Türk çocuğu ecdadını tanıdıkça daha büyük işler yapmak için kendinde kuvvet bulacaktır."

Mustafa Kemal ATATÜRK

"Çocuk sevgisi, insan sevgisi için bir ihtiyaçtır"

Mustafa Kemal ATATÜRK

Atatürk, yaşamı boyunca tüm sevdiğine hangi yaşta olursa olsun "çocuk" diye seslenirdi. Onun sözlüğünde çocuk sevgi demekti. O'nun çocuğu yoktu ama içinde bitip tükenmeyen bir çocuk sevgisi vardı. Bundan dolayı yüreği arada burkulmuş mudur bilmiyorum ama galiba bu ihtimal çok düşük; bütün Türk çocukları onun öz yavruları gibiydi. Atatürk, çocukların riyakârlık bilmeden bütün istek ve arzularını içlerinden geldiği gibi açıklamalarından çok hoşlanırdı. Son yıllarını da çok sevdiği bir çocukla geçirdi. Ülkü, Atatürk'ün çocuk sevgisinin bir simgesi oldu. O'nun açık mavi gözleri her yerde çocukları arardı. Çağdaş ve mutlu Türkiye'yi çocuklarda görür ve çocuklarda bulurdu. Tüm yurt gezilerinde çocuklara sevgi ile yaklaşır, onlarla uzun uzun konuşurdu.

Vedat Demirci'nin anılarından öğrenildiğine göre; Atatürk bir gün çocuk balosuna gider. Ortalıkta bir şaşkınlık havası doğar. Küçük bir oğlan salonun orta yerinde kalır. Bu yavru hayranlıkla bir süre Atatürk'e baktıktan sonra: "Atatürk'üm, seni öpmek istiyorum" der. Ortalığa bir sessizlik dalgası yayılır. Bu derin sessizliği Atatürk'ün sesi bozar "Öyleyse, gel öp" der. Çocuk koşarak Atatürk'ün boynuna sarılır. O sırada diğer çocuklar da: "Biz de.. Biz de.." diye bağırlar. Böylece tüm çocuklar Ata'yı doya doya öperler. Bu görüntü çoğu kişiyi ağlatır. Büyük Atatürk de ağlar. Evet, Türk çocuklarının bu engin sevgisi için ağlar. Hem de sevinç gözyaşlarını dökerek. O gün çevresindekilere övünçle: "İşte benim kuşaklarım" der.

Atatürk çocuk davasının önemini her ortamda vurgulayarak çocuklara yönelik hizmetlerde rehberlik yapmayı sürdürmüştür. 17 Ekim 1922 yılında Bursa'da kendini karşılayan çocuklara aşağıdaki şekilde seslenerek nasıl bir gençlik istediğini belirtmiştir: "**Küçük hanımlar, küçük beyler, sizler hepiniz geleceğin bir gülü, yıldızı ve ikbal ışığısınız. Memleketi asıl işığa boğacak olan sizsiniz.**

Kendinizin ne kadar önemli, değerli olduğunuzu düşünerek ona göre çalışınız. sizlerden çok şey bekliyoruz."

Atatürk'ün Çocuklara Verdiği Önem

Evet, Atatürk'ün çocuk sevgisi çok büyüktü, peki ya ondan sonra gelenlerin, her fırsatta 'Atam İzindeyiz!' diyenlerin çocuk sevgisi nasıldı? 'Atatürk'ten sonra gelen hiç bir cumhurbaşkanı, başbakan veya bir asker bir çocuğu elinden tutup da resim sergisi gezmeye götürmedi. Hiç bir cumhurbaşkanı veya başbakan çocuğu protokol sırasının en önüne oturtmadı. Hiçbir başbakan bir çocuğu salıncakta sallamadı. Bir çocuğu taşıttan kendi elleriyle indirmede. Bir yabancı konukla birlikteyken yanına çocuk almadı. Bir yetişkini dinlerken gösterdiği ciddiyetle dinlemedi. Onlarla birlikte denize girmedi, objektiflere poz vermedi. Onlarla gezintilere çıkmadı. Onlara el öptürtmezlik yapmadı. Tüm bunlar bir yana, 1938'den itibaren bu ülkede yetişkin insan-çocuk insan dostluğu, arkadaşlığı diye bir şey kalmadı. Türkiye'nin markası, Atatürk'teki çocuk sevgisi ve onun çocuğa verdiği değer olmalıdır. Eşsiz bir örnektir. Ve o büyük insanın çocuklara yaklaşımını bu ülkenin anne babaları ,eğitimcileri ve yöneticileri örnek almalı ve uygulamalıdır.

ATATÜRK İLE EL ELE...

Atamızın çocuk sevgisini ,çocuklara olan inancını gördüğümüz gibi okulumuzun 1/A sınıfının bu güzel etkinliği ile yeni nesillerinde Atatürk sevgisini görebiliyoruz.Onun inandığı bu güzel nesiller ilelebet onun yolunda yürümeye devam edecek.

Atatürk ve çocuk sevgisini en güzel şekilde gösteren **ATA ile EL ELE** etkinliği için başta bu bilinci onlara aşlayan sınıf öğretmenleri Nadire YÜCE'ye ve bu sevgiyi ortaya koyan bütün birinci sınıf öğrencilerimize teşekkür ediyoruz.

Bu günü küçük elleri ,yarınların mimarları sizlersiniz...

“Beni görmedikleri halde bana iman eden kardeşlerimi görmeyi çok isterdim.”diyen Efendimiz’e onu çok seven küçük kardeşlerinden şiirler...

MUHAMMET (S.A.V)

Hz.Muhammed

*Muhammed bir tanedir,
Büyüğüne saygılı ,
Küçüğüne sevgilidir.
Muhammed bir tanedir.*

*Cana heyecan veren,
Kalplere derman veren,
Yüreğe sevgi verendir.
Muhammed bir tanedir.*

*Adı Muhammed’di,
Herkesine örnekti,
İslamiyet’i seçti,
Asla yolundan dönmedi.*

Deniz KAYA(5/A)

*Herkesine merhamet gösterdi,
Kimseyi incitmedi.
Çocukları kolunda,
İslam’ı kalbinde taşıdı.*

Leyla KAÇAR(5/A)

Hz.Muhammed

*Son peygamberdir o,
Bütün insanlığa gönderilmiş.
Çok iyi bir kuldu,
Yedi çocuğu oldu.
Mekke’de doğdu,
Medine’de vefat etti.
Çok merhametli,
Çok şefkatliydi.
Ömrümüz boyunca,
Unutmayacağız onu...*

*SON PEYGAMBER (S.A.V)
İnanmayanlara merhamet gösterdi,
Din,ırk farkı göstermeden.
Herkesine eşit davrandı,
Kız,erkek demeden.*

*Bir vahi gönderildi Hira’da,
Cebrail(a.s) aracılığıyla.
Oku dedi oku dedi,
Ama okuma bilmem dedi.*

Şirin GÜLER(5/A)

*Vaz geçmedi davasından,
O işkencelere rağmen.
Yılmadı,pes etmedi,inkar etmedi,
İşte o bizim son Peygamberimiz.*

Berfin VARIŞ (5/A)

BİR GECE

Ondört asır evvel, yine bir böyle
geceydi,
Kumdan, ayın ondördü, bir öksüz
çıkıverdi!
Lâkin o ne hüsrandı ki: Hissetmedi
gözler;
Kaç bin senedir, halbuki,
bekleşmedelerdi!
Nerden görecekler? Göremezlerdi
tabî'î:
Bir kere, zuhûr ettiği çöl en sapa
yerdî;
Bir kere de, ma'mure-i dünyâ, o
zamanlar,
Buhranlar içindeydi, bugünden de
beterdi.
Sırtlanları geçmişti beşer yırtıcılıkta;
Dişsiz mi bir insan, onu kardeşleri
yerdî!
Fevzâ bütün âfâkını sarmıştı zemînin
Salgındı, bugün Şark'ı yıkan, tefrika
derdi.

Derken, büyümüş, kırkına gelmişti ki
öksüz,
Başlarda gezen kanlı ayaklar suya
erdi!
Bir nefhada kurtardı insanlığı o
ma'sum,
Bir hamlede kayserleri, kistrâları
serdi!
Aczin ki, ezilmektî bütün hakkı,
dirildi;
Zulmün ki, zevâl akıluna gelmezdi,
geberdi!
Âlemlere, rahmetti, evet, Şer'-i
mübîni,
Şehbâlini adl isteyenin yurduna
gerdi.
Dünya neye sâhipse, onun vergisidir
hep;
Medyûn ona cem'iyeti, medyûn ona
ferdi.
Medyûndur o ma'sûma bütün bir
beşeriyet...
Yâ Rab, bizi mahşerde bu ikrâr ile
haşret.

Mehmet Akif Ersoy

Ey Muhammed

Dünyaya İslamiyet'i getirdin,
Müşrikler daha çocuklarının kıymetini bilmezken,

Sen onlara çok önem verdin,
Onlar senin sevdiğin amcanı öldürdüler.

Ama sen onları İslamiyet'e davet ettin,
Çocuklarını diri diri gömüyorlardı.

Sen çocukları Mekke sokaklarında gezdiriyordun,
Sen Müslümanların kalbinde güzelce uyu...

Firdevs KAÇAR (5/A)

Peygamber Efendimiz ile ilgili bu bölümün hazırlanmasını sağlayan Din Kültürü ve
Ahlak Bilgisi dersi hocamız Leyla ÖRÜM 'e teşekkür ederiz.

DOĞAL AFETLER

DEPREM

*Herkes üzüntü içindedir,
Hiç kimse sevinmez bu olaya.
Depreme yakalanma.*

*Sular akar derinden,
Herkes ağlar senin için,
Depreme yakalanma.*

*Üzüntülü can alıcı deprem
Hiç olmasın o,
Depreme yakalanma...*

Susin ARTAN (5/A)

O GELDİ DEPREM GELDİ

*O geldi deprem geldi,
Ayine evimizi yıkmaya geldi.
Deprem geldi kükredi,
Yine kalplere korku sermeye geldi.*

*Yine o geldi deprem geldi,
Can almaya geldi.
O geldi deprem geldi,
Yüreklere korku sermeye geldi.*

*O geldi deprem geldi,
Ama bu sefer silahsız geldi.
Mimarlar ise hazırlıklı geldi,
İşte bu sefer deprem bizi yenemedi...*

Harun VARIŞ(5/A)

HEYELAN

*Arabayla gidiyorduk köye,
Baktık ki yolun yarısı nerede?
Orada çalışan işçiler gördük,
Anladık doğal afetti bu.*

Şirin GÜNER (5/A)

ORMAN YANGINI

Yanmasın canlılar,

Yanmasın ormanlar.

Ormanlara dikkat edin,

Bilmezlikten gelmeyin.

Yangınlardan uzak durun,

Camları atmayın ormanlara.

Ormanlar bizler için çok önemlidir,

Ormanlar bizim için vardır...

Deniz KAYA (5/A)

**ÇİĞLİKSİZ ÖLÜYORUZ!
BU TOPRAKLARDA YÜZ YIL
YAŞADIKTAN SONRA
BÖYLESİ BİR ORMAN
YANGININDA ÇARESİZCE,
ACIYLA, CAYIR CAYIR
YANARAK ÖLMEK DE
VARMİŞ!!**

DOĞAL AFETLER

*Bir sel gelir,
Üzüntü seli kaplar bütün toprakları,
Götürür tarlaları,
Emek boşa gider.*

*Bir deprem gelir,
Mahveder binaları hiçbir şey bırakmaz,
İnsanlar enkaz altında kalır,
Can acısı çeker millet.*

*Bir orman yangını olur;
Haşat eder nice ormanları,
Canlılar üzüntü içinde kalır,
Canlar yanar bütün doğa üzülür...*

Sedat KAYA (5/A)

*Doğal afetler konulu bu bölümün hazırlanmasını sağlayan Sosyal Bilgiler dersi öğretmenimiz
Talip UÇAN'a teşekkür ederiz.*

OKUL BAŞKANI FARUK KAÇAR ile RÖPORTAJ

***SORU:**Başkan olmadan önce başkan olmayı çok mu istiyordunuz ?

CEVAP:Evet.Çünkü kendime güvenim tamdı.Öğrencileri iyi bir seviyeye getireceğime inanıyordum.Onların hayallerini gerçekleştirmeyi,hayallerindeki okulu oluşturabilmek için okul başkanı adayı oldum.

***SORU:**Başkan seçildiğiniz zaman nasıl hissettiniz ?

CEVAP:Başkan olduğumda kendimi çok mutlu hissettim.Ama bir yandan da diğer aday için üzüldüm arkadaşlarım da başkan olabilmek için çok emek vermiştiler.

***SORU:**Sizce sizin başkan olmanız diğer adayları nasıl etkilemiştir?

CEVAP:Bence benim başkan olmama diğer arkadaşlarımı üzümüştür haliyle.Çünkü onlarda başkan olmak için büyük bir çaba sarfettiler.Onların mutluluğu benim için çok önemli inşallah bir gün bu mutluluğa onlarda erişir.

***SORU:**Başkan seçilmeseydiniz neler hissederdiniz ?

CEVAP:Yine mutlu olurum.Hiç kötü hislere dalmazdım.Arkadaşlarımı kötülemez onları tebrik ederdim.Kaderime razı olup Allah'a şükredip yaşadığım bu güzel yarışı iyi bir hatıra diye düşünürdüm.

***SORU:**Başkanlık yarısında kimler size yardım etti?

CEVAP:Sınıf arkadaşım Nazi SAYAT en büyük yardımcımdı.Sınıf arkadaşlarımın da yardımını gördüm onlar sayesinde birlikten kuvvet doğar sözünün anlamını gerçekten gördüm.

***SORU:**Gelecek yıllarda da okul başkanı olmayı düşünüyor musun ?

CEVAP:Eğer bu başkanlık sürecinde iyi bir başkan olabilirim gelecek senelerde de okul başkanı olmayı düşünürüm.

***SORU:**Okulda öğretmenleri üzen bir durum var mı ? Varsa nasıl çözmeyi düşünüyorsun ?

CEVAP:Evet var. Bazı arkadaşlarımız öğretmenlere karşı saygısızlık yaşıyorlar.Bunun sebebi de küçükken saygıyı öğrenmeyip şımarık büyümeleridir.Bu durumu ancak aileleri düzeltebilir.Buradan tüm ailelere sesleniyorum:Lütfen çocuklarınıza sevgi ve saygıyı öğretin.Çünkü ağaç yaşken eğilir.

***SORU:**Okuldaki bazı öğrencilerin başarısızlıkları neden kaynaklanıyor sizce ?

CEVAP:Bence bu sorunun temeli de ailede. Aile çocuğu ile ilgilenmiyor hatta ona fazlaca ev işi yüklediği için çocuk çalışmıyor.Bunun çözümü de ailede.

***SORU:**Okula ne yapmayı düşünüyorsunuz ?

CAVAP:Ağaç dikerek okul bahçesini güzelleştirmek ve okul duvarlarını renklendirmeyi düşünüyorum.

Okul Başkanımız Faruk KAÇAR ile güzel bir röportaj gerçekleştirdik, bizi kırmayıp sorularımıza verdiği cevaplar için Başkanımıza teşekkür eder başarılarının devamını dileriz.

Nurullah KILIÇ (7/A)

KALEMİMİZDEN KELAMLAR...

“Attığın her bir adım senin için bir sınavdır.”

“Mutluluk ancak insanın doğasından gelir.”

“Eğer başarılı olmak istiyorsan hayallerinin peşinden koş.”

Yasemin ÇAKIR(8/A)

***“Yanlış yaptığın şeylerin üzerini hemen örtüp geçme.
Çünkü insan yanlış yapa yapa doğruları öğrenir.”***

***“İnsanın rengine,diline,dinine ve ırkına bakmadan önce
niyetine bak...”***

***“Şu an elinde olanların kıymetini bil ki elinden
gittiğinde daha çok üzülmeysin.”***

***“Çalışmak için geleceği bekleme çünkü şuan sen
planlanmamış bir geleceği yaşıyorsun.”***

Şefaaf GÜLER (8/A)

***“Başarılı insanlar başarı merdivenlerini elleri ceplerinde
tırmanmadı.”***

“Bu gün yaşadıkların geçmişte aldığın kararların sonucudur.”

“Bazen en yükseğe erişmek için en aşağıdan başlamak gerekir.”

“Hırsızlığın en kötüsü başkalarının zamanını çalmaktır.”

Cemile KAYA (8/A)

KİTAP EN İYİ DOSTTUR...

Kitaptır bizi çalışkan yapan,

Kitaptır beni bir meslek sahibi yapan.

Kitaptır bana,bize doğruları öğreten,

Kitap en iyi dostumuzdur bizim...

Kitaplar her zaman doğru yolu gösterir.

Adaletli olmanın bir göstergesidir.

Kitaptır hayal ettiğimiz mesleklere bizi ulaştıran

Kitap en iyi dostumuzdur bizim...

Şilan DEĞER(6/A)

ÇOCUĞUZ BİZ

**Çocuğuz biz çocuk
Bastığı yeri neşelendiren,
Eğlendiren ,keyiflendiren
Çocuklarımız biz...**

**Çocuğuz biz çocuk
Büyüklere saygı veren,
Büyüklerden sevgi alan,
Çocuklarımız biz...**

**Çocuğuz biz çocuk
Büyüklerden öğrenen,
Küçüklere öğreten ,
Her daim mutlu olan
Çocuklarımız biz...**

Harun VARİŞ (5/A)

15 TEMMUZ ŞEHİTLERİNE...

Türkiye;cennet gibi bir vatan.

Ama bir kara gün var...

O kara günlerde birçok şehit.

O şehitler birer ışık.

Aydınlatıyor ,bizim geleceğimizi.

Önlerinde koca koca tanklar,

Gövdelerini siper ediyorlar.

Kendi canlarını umursamaksızın.

Darbeye karşı çıkıyorlar.

Eğer onlar olmasa,

Vatan kime emanet?

Onları geride bırakıp unutmak ise,

Kalleşlik ve ihanet...

Sonsuza kadar sürecek tek vatan.

Vazifeni bilmemen ise en büyük hatan,

Ey Türk genci;koru vatanını canın pahasına,

En yükseklerde dalgalanan al bayrak anısına...

Doğan DEĞER(7/A)

AİLEMİZ

Hepimiz ailemize bağlıyız

Ailemiz bizim canımızdır

Ailemiz bizim bağımızdır

Aileden bir olmasaydı

Huzursuzluk gelirdi

Hiç kimse doğru dürüst bir şey yapamazdı

Ailemiz candır ve kandır

Bu yüzden biz bir aileyiz...

Dilara SAYAT (3/A)

DOĞA SEVGİSİ

Doğa güzeldir,

Doğa sevgidir,

Doğa yemyeşildir.

Doğa her şeyimizdir.

Biz doğayı sevmeliyiz

Doğamızı sulamalıyız.

Doğa bizi sevmeli.

Doğa bizim canımızdır.

Ener SAYAT(3/A)

OKULDAN HABERLER

Okulumuzun iç ve dış cephe boyalarından sonra okul yönetimi ve öğretmenlerin çizim ve boyamalarıyla okulumuza bir renk, bir neşe ve bir estetik duygu katılmış oldu. Yapılan bu boyamalarla duvarlara hem canlılık katıldı hem de çocukların estetik duyarlılıklarına bir alt yapı oluşturuldu.

Okulumuzun iç ve dışında bulunan alanlar çocukların istek ve ihtiyaçları doğrultusunda oyun alanlarına dönüştürülüyor...

Okulumuzun ikinci katında ki ara boşluk satranç tahtasına dönüştürülerek çocuklara satranç eğitimi ve oyunu için düzenlendi. Dış bahçemizde belirlenen alanlara yapılan çizimlerle çocuklar fiziksel aktivite yapabilecekleri alanlara kavuşurken geleneksel oyunlarımızda tekrardan çocuklara sunulmuş oldu.

Okulda bulunan kullanılmayan ekipmanın hem geri dönüşümü özendirmek hem de çocuklara oyun alanı yaratmak için bu ekipman badminton sahasına dönüştürüldü. Bu sahanın en önemli özelliklerinden biri emin olmasak da Türkiye de ilk defa geri dönüşümle bir köy okulunun badminton sahası kazanmasıdır.

8.sınıf öğrencilerimize ilçe bazında geçerli olan TEOG denemesi uygulandı. Okul meclisinin aldığı kararla ikinci dönemden itibaren okul geneli aylık deneme uygulanacaktır.

OKUL MECLİSİ KARARLARI

1.Meclis Çalışma Önerisi: Okulumuzda ki "İstiklal Marşı"nın okunuşu;

Oy Birliği ile Kabul Edilen Öneriler:

- 1) Müzik dersinde "İstiklal Marşı" eğitimi.
- 2)Sınıflarda "İstiklal Marşı" eğitimi.
- 3) Seçilen öğrencilerin pazartesi ve cuma günü okuldaki marşı söyletmesi.

2.Meclis Çalışma Önerisi: Okul temizliği için afiş ve bilgilendirme kampanyaları .

Oy Birliği ile Kabul Edilen Öneriler:

- 1) Her öğrencinin kendi sabunu projesi.
- 2) Köye çöp konteynırları.
- 3) Belediyeden çöpleri toplaması için çöp arabası talebi.
- 4)"En temiz sınıf" yarışması.
- 5) Sınıflarda öğretmenler tarafından temizlik dersleri verilmeli.
- 6)Okul girişinde temizlik nöbetçisi.
- 7)Sınıf temizlik nöbetçileri.

3.Meclis Çalışma Önerisi: Jeneratör kampanyası.

Oy Birliği ile Kabul Edilen Öneriler:

- 1) Okulun velileri ve yardım severlerden toplanan bağışlarla okula jeneratör alınması.

4.Meclis Çalışma Önerisi:Doğal afet ve yangın tatbikatı.

Oy Birliği ile Kabul Edilen Öneriler:

- 1) Okulumuzda sivil savunma kulübü tarafından bütün sınıflarda acil durum eğitimi verilecek.
- 2) Okulumuzda habersiz bir tatbikat yapılacaktır.

5.Meclis Çalışma Önerisi: Okulumuzun hangi spor malzemelerine ihtiyacı olduğunun tespiti ve bu malzemelerin temini.

Oy Birliği ile Kabul Edilen Öneriler:

- 1) Okulun ihtiyaçların tespit etmek üzerine bir araştırma ekibi kuruldu.

Okul İnsanı Hayata Mı Hazırlar?

“Okul insanı hayata hazırlar” sözü üzerinde hiç düşündünüz mü? Eğer bu sözün doğruluğunu kabul edersek o zaman “hayat”ın okuldan sonra başlayan bir şey olduğunu kabul etmemiz gerekir. Okuldan sonra başlayan şey ise hayat değil, olsa olsa iş hayatı olabilir. Biz iş hayatına “hayat” diyorsak o zaman da emekli olanların “hayat”ının sona erdiği sonucuna varırız. Halbuki “hayat” doğumla başlar, ölümle sonlanır. Doğum ve ölüm arasında geçen her an hayatımızın bir parçasıdır.

Okul insanı hayata hazırlayan bir kurum değil hayatın bir parçasıdır. Okul öğrenci için hayatından kopartılıp getirildiği bir yer değil hayatını yaşarken uğradığı bir yer olarak görülmelidir. Gün boyu ders gördüğü, akşamları da ödevle uğraştığı bir sistem yerine okul dışında yapması, yaşaması gereken şeyleri de yaşamalıdır. Bana göre öğrencinin her gün aynı okula gitmesi ve gün boyu orada eğitim görmesi de olumsuz bir şey.. Okuma yazma işleri için bir okula, müzik öğrenmek için bir okula, yüzmeyi öğrenmek için başka bir okula, satranç öğrenmek ve oynamak için de bir başka okula gitmesi daha verimlidir. Aynı yerleşim yerinde aynı amaçları yerine getirmek için aynı okullardan onlarcasını yapmak ve benzer öğretmenlerle eğitim vermek yerine farklı eğitim amaçlarını yerine getirmek amacıyla oluşturulmuş bir birinden farklı okulları oluşturmak daha iyidir. Tabii her yerde bu mümkün olmayabilir ve bunların bir arada öğretilmesi gereken yerler olabilir. Ama önemli olan temel ilke olarak eğitimi hayatın çeşitli alanlarına, çeşitli ihtiyaçlara göre yaymayı hedef olarak kabul etmektir. Herkese aynı eğitimi vermek yerine kendi ihtiyaçlarına göre eğitim seçeneklerini sunmak gerekir. Öğrenci yaşadığı çevreye göre eğitimi alıp balıkçı da, çoban da olabilmelidir. Bu durumda öğretmen profilimiz de değişir. İyi bir çoban veya iyi bir balıkçı da öğretmen rolünü yerine getirebilir. Eğitim amaçlarının merkezi olarak çok detaylı planlanması yerine çerçevesi çizilmiş eğitim amaçlarının yerelde ihtiyaçlara göre detaylandırılması ve planlanması gerekir. Okulların çeşitlendirildiği bir sistemde öğrenci cebindeki ders programına göre değil okul programına göre hareket eder; pazartesi satranç okulu, salı müzik okulu ve yüzme okulu gibi... Öğrenci eğitim hayatı boyunca hangi okulda daha çok başarılı ve dolayısıyla mutlu oluyorsa o okula daha çok gider ve o alanda kendini geliştirerek gerçekleştirebilir. Böylece öğrenci hem sevdiği ve başarılı olduğu alanda iş yapar hem de bu işinde yaratıcı ve verimli olur.

Peki mevcut eğitim sistemimiz hayatla ne kadar barışık? Başka bir bakış açısı ile mevcut durumun ne kadar vahim durumlara yol açtığını anlatmaya çalışayım. Ülkemizde zorunlu eğitim 12 yıldır. Okul öncesi eğitimi ve diğer eğitimleri hesaba katmadan zorunlu eğitim boyunca bir öğrenci kaç ders eğitim görmektedir bir hesaplayalım. Bir eğitim öğretim yılı ortalama 180 iş günüdür. Her bir iş gününde en az 6 ders eğitim yapılmaktadır. Bu durumda $6 \times 180 \times 12 = 12.960$ saat ders görmektedir. Ortaokul ve lisede 6 dersten fazla eğitim yapıldığını da hatırlatalım. Öğrencilerin okula gidiş gelişleri, ödev ve diğer çalışmalar için harcadığı zamanı da kattığınızda çok daha uzun bir süreyi eğitim için harcadıklarını görürüz. Kısaca öğrenciler hayatlarının merkezine 12 yıl boyunca okulu koyuyorlar ve öğrenci hayatı yaşıyorlar. 12.960 saat ders gören ve herhangi bir üniversiteye yerleşen öğrenci için bu çok büyük bir zaman kaybı olmayabilir. Ama 12.960 saat ders görüp de herhangi bir üniversiteye gitmeyen ve hayatını devam ettirebilmek için aldığı eğitimle çok da ilişkili olmayan bir iş alanına giren kişi için bence bu süre çok uzun ve telafi edilmesi zor bir süre. Bu yüzden ya öğrencilerin hayatlarının merkezine okulu almamak lazım ya da her öğrencinin mutlaka iş sahibi olma anlamında mutlu sona ulaşacağına garantisinin verilmesi lazım.

Bu sistemde bir öğrenci iş imkanı olan bir üniversiteyi kazandığı zaman başarılı ve mutlu kabul ediliyor, halbuki çevremizde ki insanları, yaptığı işi sevenler ve sevmeyenler diye bir saymaya kalksak yarısından fazlasının aslında sevdiği işi yapmadığını görürüz.

Sistem değişikliklerinin bugünden yarına değişebilir şeyler olmadığını biliyoruz. Mevcut sistemi beğenmiyoruz diye yakınıp durmak yerine eğitimciler olarak eğitim sistemimizin eksikliklerini bilip kendi bireysel üretkenliklerimizle bu eksiklikleri az da olsa tamamlamalıyız. Bu işe öğrenciye bakış açımızı değiştirmekten başlayabiliriz. Öğrencilere boş sayfalar olarak bakmak yerine gizli bilgilerle dolu sayfalar olarak bakmak daha doğru bence. Onlardaki bilgileri, duyguları çeşitli yaşantılar sağlayarak ortaya çıkarmak ve geliştirmelerine olanak vermek gerekiyor. Her öğrenciye her şeyi öğretmeye çalışıyoruz, beceremeyince de ya mutsuz oluyoruz yada mutsuz ediyoruz. William Hull'un şu sözü aklıma geliyor "Eğer çocuklara konuşmayı biz öğretmeye kalksaydık, asla öğrenemezlerdi." Çocuklara her şeyi öğretmeye gerek yok. Okulda matematiği çok kötü olan insanlar da alışveriş yapabiliyorlar. Konuşmayı öğrenmek gibi karmaşık bir şeyi bile onlar kendi kendilerine öğrenebiliyorlar. İnsanların bildikleri her şeyi gördükleri eğitim sayesinde öğrendiklerini hangimiz ispatlayabilir ki. Onlara yapabileceğimiz en büyük iyilik merak duygularını canlandırmaktır. Herhangi bir konuyu merak eden kişi eninde sonunda merakını giderir.

Çocukların okula mutlu geldiği, merak ettiği ve mutlu ayrıldığı günlerin artması dileğiyle...

Mahmut Peynirci

2/A sınıfının etkinlik köşesini bu hafta kardan adamlar süsledi...
Öğrenciler öğretmenleriyle birlikte Görsel Sanatlar dersinde grup çalışması
ile bu güzel köşeyi oluşturdular.Bu çalışmada emeği bulunan başta sınıf
öğretmenimiz Esra CANSEVEN'e ve bütün 2/A sınıfı öğrencilerimize
teşekkür ederiz.

